یادداشت

مسکن ملی؛ سیاستی حمایتی یا بازتولید نابرابری؟

فردین کمانگر
روزنامه‌نگار

طرح «مسکن ملی» مانند مسکن مهر با وعده‌ای بزرگ متولد شد؛ خانه‌دارکردن اقشار کم‌درآمد و پاسخ به یکی از بنیادی‌ترین نیازهای اجتماعی. در کشوری که مسکن به کالایی سرمایه‌ای و دست‌نیافتنی برای بسیاری از خانوارها تبدیل شده است، چنین طرحی می‌توانست نماد بازگشت دولت به نقش حمایتی خود باشد؛ اما آنچه در عمل رخ داده، فاصله‌ای معنادار با این وعده‌ها دارد؛ فاصله‌ای که هر روز بیشتر می‌شود و فشار آن به‌طور مستقیم بر دوش دهک‌های پایین جامعه سنگینی می‌کند. در این روزها که اقتصاد کشور با بحران مواجه است، افزایش افسارگسیخته هزینه ساخت، نخستین ضربه جدی به این طرح بود. هزینه هر مترمربع واحد مسکن ملی که در سال ۱۳۹۹ حدود چهار میلیون و ۷۵۰ هزار تومان برآورد می‌شد، اکنون به حدود ۲۱ میلیون تومان و حتی بیشتر رسیده است. این جهش قیمتی، بدون آنکه سازوکارهای حمایتی متناسبی برای جبران آن طراحی شود، عملا فلسفه وجودی طرح را زیر سؤال برده است. وقتی از متقاضیان خواسته می‌شود برای جلوگیری از «تعدیل دوباره قیمت‌ها» آورده‌ای تا سقف یک میلیاردو ۶۰۰ میلیون تومان تأمین و به پیمانکاران پرداخت کنند، دیگر نمی‌توان از مسکن «ملی» به عنوان طرحی برای اقشار کم‌درآمد سخن گفت؛ چراکه تأمین چنین ارقامی حتی برای طبقه متوسط نیز کمرشکن است. مسئله فقط افزایش هزینه‌ها نیست؛ زمان نیز به عاملی فرساینده تبدیل شده است. پروژه‌هایی که از سال ۱۳۹۹ آغاز شدند، قرار بود با آورده‌ای حدود ۱۷۰ میلیون تومان و در بازه‌ای معقول به بهره‌برداری برسند؛ اکنون بیش از شش سال گذشته و نه‌تنها بسیاری از واحدها تحویل داده نشده‌اند، بلکه آورده متقاضیان به حدود ۴۷۰ میلیون تومان تا ۷۰۰ میلیون تومان نیز افزایش یافته است. این تأخیر طولانی، در شرایط تورمی اقتصاد ایران، به معنای کاهش مستمر ارزش سرمایه مردم و افزایش بی‌اعتمادی نسبت به نهادهای متولی است. گزارش‌های مربوط به پیشرفت فیزیکی پروژه‌ها نیز تصویر نگران‌کننده‌ای ارائه می‌دهد. اختلاف پیشرفت از سه درصد تا ۵۱ درصد، آن‌هم در پروژه‌هایی که متقاضیان آنها مبالغ مشابهی پرداخت کرده‌اند، نشان‌دهنده ضعف جدی در برنامه‌ریزی، نظارت و توزیع عادلانه منابع است. در برخی موارد حتی زمین پروژه تازه به متقاضی تخصیص یافته؛ درحالی‌که او سال‌ها پیش آورده خود را پرداخت کرده است. این وضعیت، پرسش‌هایی جدی درباره شفافیت و کارآمدی مدیریت پروژه‌ها ایجاد می‌کند.

ابهام در پیشنهادهای جدید مسئولان فشار مضاعفی بر متقاضیان وارد کرده است. الزام به پرداخت حدود ۴۰۰ میلیون تومان دیگر برای رسیدن پروژه به ۷۰ درصد پیشرفت و سپس تحویل واحدها به‌صورت «خام» با تسهیلات ۳۰۰ میلیون تومانی، عملا هزینه‌های نهایی را به سطحی می‌رساند که از توان بسیاری از خانوارها و به‌ویژه خانوارهایی که در استان‌های کم‌برخوردار ساکن هستند، خارج است. در کنار این موارد نیز تحویل واحد خام، بدون آسانسور، انشعابات و خدمات زیربنایی، به معنای انتقال بار مسئولیت دولت به شهروندان است؛ آن‌هم شهروندانی که از ابتدا به امید حمایت دولتی وارد این طرح شده‌اند. در این میان، بیشترین آسیب متوجه اقشار آسیب‌پذیر است. بسیاری از متقاضیان در سال‌های ابتدایی، آورده خود را با فروش طلا، زمین یا سایر دارایی‌ها تأمین کردند، زمانی که قیمت ارز و طلا به‌مراتب پایین‌تر بود؛ اما امروز، همان افراد توان تأمین مبالغ جدید را ندارند و ناچار به واگذاری امتیاز خود شده‌اند. نتیجه این روند، بازگشت تدریجی واحدهای مسکن ملی به چرخه سوداگری است؛ جایی که سرمایه‌داران و دلالان، افزایش قیمت‌ها را فرصتی برای سود بیشتر می‌بینند، نه تهدیدی برای معیشت. اعلام پرداخت تسهیلات ۴۰۰ میلیون تومانی برای دهک‌های اول تا سوم، هرچند در ظاهر اقدامی حمایتی است، ولی عدم تعمیم آن به سایر متقاضیان، تبعیضی تازه ایجاد می‌کند. بسیاری از خانوارهایی که در دهک‌های بالاتر قرار گرفته‌اند، در عمل تفاوت معناداری از نظر توان مالی با دهک‌های پایین ندارند. این تفکیک خشک آماری، بدون توجه به واقعیت‌های معیشتی، می‌تواند به تضییع حقوق گروهی از متقاضیان منجر شود. در این شرایط، سکوت یا واکنش کم‌رنگ نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی نیز شایان تأمل است. طرحی که به‌طور مستقیم با حق مسکن، معیشت و امنیت اقتصادی مردم در ارتباط است، چرا نباید به موضوعی جدی برای نظارت پارلمانی تبدیل شود؟ چرا طرح سؤال و استیضاح وزیر راه و شهرسازی، به عنوان ابزاری قانونی برای پاسخ‌گویی، به مطالبه‌ای جدی در دستور کار قرار نمی‌گیرد؟ براساس قانون اساسی، تأمین مسکن از وظایف دولت است و هرگونه انحراف از این مسئولیت، نیازمند پاسخ روشن و شفاف است. نکته تناقض‌آمیز دیگری که در این طرح متقاضیان را نگران کرده، مشمول‌شدن واحدهای مسکن ملی به پرداخت مالیات است. دریافت مالیات از طرحی که با هدف حمایت از اقشار کم‌درآمد طراحی شده است، پرسشی اساسی درباره اولویت‌های سیاست‌گذار مطرح می‌کند: آیا می‌توان هم‌زمان ادعای حمایت داشت و بار مالی جدیدی بر دوش متقاضیان گذاشت؟ چنین تصمیم‌هایی، اعتماد عمومی به سیاست‌های حمایتی را به‌شدت تضعیف می‌کند. در نهایت، ادامه طرح مسکن ملی فقط زمانی قابل دفاع است که بر پایه شفافیت، پاسخ‌گویی و عدالت اجتماعی بازتعریف شود. بدون اصلاح ساختارها، کنترل هزینه‌ها، تضمین حقوق متقاضیان و ایفای نقش واقعی دولت، این طرح نه‌تنها به رؤیای خانه‌دارشدن جامه عمل نمی‌پوشاند، بلکه خود به عاملی برای تعمیق نابرابری و فرسایش سرمایه اجتماعی تبدیل خواهد شد. مجلس و دولت، اگر دغدغه معیشت مردم را دارند، باید پیش از آنکه دیر شود، مسئولیت قانونی و اخلاقی خود را در قبال این طرح ایفا کنند و برای تحویل واحدهای مسکن ملی گامی اساسی برداشته شود تا بیش از این متقاضیان متضرر نشوند.

گزارش‌های آماری و میدانی از وضعیت هشداردهنده بازار مسکن پس از جنگ ۱۲ روزه حکایت دارد

اضطراب خانه‌به‌دوشان

عکس: محمودرضا جمعی مهر

نوید خیرخواه: در بازار مسکن ایران، گاهی یک شوک کوتاه‌مدت می‌تواند اثراتی ماندگارتر از سال‌ها سیاست‌گذاری بر جا بگذارد. جنگ ۱۲روزه، اگرچه از نظر زمانی محدود بود، اما ردپای آن هنوز در یکی از حساس‌ترین بازارهای اقتصاد کشور دیده می‌شود؛ بازاری که پیش از آن هم با تورم، رکود و کاهش قدرت خرید دست‌به‌گریبان بود و حالا وارد مرحله‌ای تازه از انتظار شده است. مسکن پس از این جنگ، نه فرو ریخته و نه جان تازه‌ای گرفته؛ در وضعیتی معلق ایستاده که تصمیم‌گیری را برای همه بازیگرانش دشوار کرده است. نشانه‌های این تعلیق را می‌توان در سکوت معاملات دید. خریدوفروش در بسیاری از مناطق به حداقل رسیده و فایل‌ها روی هم انباشته شده‌اند، بی‌آنکه به قرارداد ختم شوند. خریداران مصرفی، با تردید وارد بازار می‌شوند؛ تردیدی که ریشه در نااطمینانی سیاسی، کاهش استطاعت مالی و ترس از آینده‌ای نامعلوم دارد. فروشندگان نیز در دوراهی مانده‌اند: از یک سو فشار نقدینگی و از سوی دیگر امید به بازگشت ثبات. حاصل این کشمکش، تثبیت قیمت‌ها در سطوح بالا و قفل‌شدن گردش بازار است؛ همان ترکیبی که اقتصاددانان از آن به عنوان رکود تورمی یاد می‌کنند. در این میان، فشار اصلی به بخش اجاره منتقل شده است. ناتوانی بخش بزرگی از خانوارها برای ورود به بازار خرید، تقاضا برای اجاره را افزایش داده و اجاره‌بها را به یکی از جدی‌ترین دغدغه‌های معیشتی طبقه متوسط و کم‌درآمد تبدیل کرده است. سهم مسکن از درآمد خانوارها بزرگ‌تر شده و جابه‌جایی‌های اجباری به واحدهای کوچک‌تر یا مناطق حاشیه‌ای، به واقعیتی روزمره بدل شده است. حتی نشانه‌هایی از خروج تدریجی بخشی از معاملات اجاره از چارچوب رسمی دیده می‌شود؛ روندی که ناامنی حقوقی را تشدید می‌کند. بازار مسکن البته یکدست واکنش نشان نداده است. در بخش واحدهای لوکس، نااطمینانی و رکود، برخی مالکان را به تعدیل قیمت واداشته؛ کاهش‌هایی مقطعی که بیشتر از سر نیاز به نقدینگی بوده تا تغییر بنیادین ارزش دارایی. در مقابل، بازار میان‌رده که مقصد اصلی تقاضای مصرفی است، به دلیل شکاف عمیق میان قیمت و درآمد، انعطاف کمتری نشان داده و در وضعیت انتظار باقی مانده است. هم‌زمان، سازندگان و سرمایه‌گذاران نیز محتاط‌تر از همیشه عمل می‌کنند. افت سرمایه‌گذاری، کاهش صدور پروانه‌های ساختمانی و توقف یا کندشدن پروژه‌های جدید، از سایه سنگین نااطمینانی بر سر بخش تولید مسکن حکایت دارد. این احتیاط، اگرچه واکنشی طبیعی به شرایط فعلی است، اما می‌تواند بذر کمبود عرضه و تورم آینده را در دل بازار بکارد. آن هم در شرایطی که آمار رسمی حاکی از آن است که نزدیک به یک‌سوم جمعیت کشور فاقد مسکن و ساکن بافت فرسوده و حاشیه شهرها هستند و بیش از ۵۱ درصد جمعیت تهران مستأجر به شمار می‌آیند. همچنین سهم مسکن از سبد هزینه خانوار ایرانی تا ۷۰ درصد هم می‌رسد.

رکود خرید، رونق اجاره

در سایه این رکود، فشار اصلی به بازار اجاره منتقل شده است. کاهش قدرت خرید خانوارها و ناتوانی بخش بزرگی از متقاضیان در ورود به بازار خرید، تقاضا برای اجاره را افزایش داده و همین مسئله، اجاره‌بها و مبالغ رهن را در بسیاری از شهرها بالا برده است. برای بسیاری از خانوارهای کم‌درآمد و حتی طبقه متوسط، مسکن حالا سهم بزرگ‌تری از درآمد ماهانه را می‌بلعد؛ سهمی که گاه تا مرز ناپایداری معیشت پیش می‌رود. افزایش اجاره‌بها، برخی خانواده‌ها را ناچار کرده به واحدهای کوچک‌تر یا مناطق حاشیه‌ای نقل مکان کنند. این جابه‌جایی‌های اجباری فقط یک تغییر مکانی نیست، بلکه نشانه‌ای روشن از تنگ‌ترشدن حلقه فشار اقتصادی بر مستأجران است. در همین حال، بخشی از معاملات اجاره به‌تدریج از بازار رسمی فاصله گرفته و به توافق‌های غیررسمی کشیده شده است؛ روندی که ریسک‌های حقوقی را افزایش و امنیت طرفین قرارداد را کاهش می‌دهد.

کوچ سرمایه و احتیاط سازندگان

رفتار سرمایه‌گذاران نیز پس از جنگ تغییر محسوسی کرده است. سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت در بازار مسکن به‌شدت کاهش یافته و بخشی از نقدینگی به سمت بازارهای موازی مانند ارز و طلا حرکت کرده است. برای سرمایه‌گذارانی که به‌دنبال سود سریع بودند، بازار مسکن دیگر جذابیت گذشته را ندارد. نوسان متغیرهای کلان اقتصادی، تورم بالا و نبود چشم‌انداز روشن، ریسک این بازار را افزایش داده است. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، در فصل بهار امسال حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان سرمایه از بازار مسکن خارج شده و فعالان صنعت ساخت‌وساز می‌گویند این روال در تابستان و پس از جنگ ۱۲روزه ایران و اسرائیل تشدید شده است. در حوزه ساخت‌وساز و پروژه‌های بزرگ نیز احتیاط بر تصمیم‌ها سایه انداخته است. بسیاری از سازندگان ترجیح داده‌اند پروژه‌های جدید را آغاز نکنند یا اجرای طرح‌های موجود را با سرعت کمتری پیش ببرند.

تغییر آرام تقاضا و مفهوم امنیت

جنگ فقط قیمت‌ها و حجم معاملات را تحت تأثیر قرار نداد، بلکه الگوی تقاضا را نیز به‌تدریج تغییر داد. بخشی از خانوارها، به‌ویژه در کلان‌شهرها، انتخاب محل سکونت خود را بیش از گذشته به مفهوم احساس امنیت گره زده‌اند. این تغییر، اگرچه در کوتاه‌مدت پراکنده و محدود به نظر می‌رسد، اما می‌تواند در بلندمدت بر مسیر سرمایه‌گذاری و حتی جغرافیای تقاضای مسکن اثرگذار باشد. در برخی مناطق کم‌ریسک‌تر یا خارج از کانون‌های پرتنش، تقاضا دیگر صرفا تابع قیمت نیست. نزدیکی به زیرساخت‌های پایدار، دسترسی بهتر و آرامش روانی، به متغیرهایی تبدیل شده‌اند که در تصمیم‌گیری خانوارها نقش پررنگ‌تری دارند. این جابه‌جایی آرام تقاضا، می‌تواند در آینده به تغییر الگوی ساخت‌وساز و تمرکز سرمایه در برخی مناطق خاص منجر شود.

وضعیتی نامعلوم برای بازار مسکن

چشم‌انداز بازار مسکن، بیش از هر چیز به مسیر تحولات سیاسی و اقتصادی وابسته است. در نگاه خوش‌بینانه، کاهش تنش‌ها و آغاز فرایند بازسازی می‌تواند به بازگشت تدریجی اعتماد کمک کند. تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام، افزایش مشارکت بخش خصوصی و بهبود فضای کلان اقتصادی، عواملی هستند که می‌توانند به تحرک آرام بازار بینجامند. در چنین فضایی، رشد قیمت‌ها به‌جای جهش‌های هیجانی، به‌صورت تدریجی و منطقی اتفاق می‌افتد و بازار، به‌ویژه در بخش واحدهای کوچک و میان‌رده، نشانه‌هایی از رونق نسبی نشان می‌دهد. در سناریوی بدبینانه، تداوم نااطمینانی و طولانی‌شدن فضای تنش، بازار مسکن را در رکود تورمی عمیق‌تری نگه می‌دارد. خروج سرمایه، توقف پروژه‌های جدید و کاهش تمایل به سرمایه‌گذاری، از پیامدهای این مسیر خواهد بود. در این وضعیت، قیمت‌ها ممکن است در سطوح بالا باقی بمانند، اما معاملات واقعی همچنان محدود می‌ماند و فشار بر بازار اجاره تشدید می‌شود؛ فشاری که بیش از همه، متوجه خانوارهای کم‌درآمد و طبقه متوسط خواهد بود. بازار مسکن پس از جنگ، امروز بیش از هر زمان دیگری به بازاری تبدیل شده که تصمیم‌ها در آن بااحتیاط گرفته می‌شود. خریداران، فروشندگان و سرمایه‌گذاران، همگی چشم به آینده‌ای دوخته‌اند که هنوز نشانه‌های روشنی از ثبات در آن دیده نمی‌شود؛ آینده‌ای که می‌تواند میان بازسازی تدریجی و تداوم رکود، یکی از این دو مسیر را پررنگ‌تر کند، اما در هر حال، بازار را برای مدتی در وضعیت انتظار نگه خواهد داشت.

مسکن در تعلیق نااطمینانی

بازار مسکن ایران در مقطعی ایستاده که بیش از هر زمان دیگری، نشانه‌های دوگانه و متناقض از خود بروز می‌دهد. از یک سو، آمارها از رکود سنگین معاملات، افت محسوس سرمایه‌گذاری و عقب‌نشینی سازندگان حکایت دارد و از سوی دیگر، قیمت‌ها چه به‌واسطه تورم نهاده‌ها و چه به دلیل انتظارات تورمی تمایلی به عقب‌نشینی نشان نمی‌دهند. نتیجه، بازاری است که نه فرومی‌ریزد و نه جان می‌گیرد؛ بازاری معلق میان کاهش قدرت خرید و افزایش مداوم هزینه‌های تولید. یکی از شاخص‌هایی که این وضعیت را به‌خوبی بازتاب می‌دهد، افت دلاری قیمت مسکن است. بازاری که سال‌ها با معیار دلاری حدود هزارو ۱۰۰ تا هزارو ۲۰۰ دلار برای هر مترمربع سنجیده می‌شد، حالا به گفته فعالان و تحلیلگران، به محدوده ۸۰۰ دلار رسیده است. این افت، در نگاه نخست می‌تواند نشانه‌ای از ارزندگی تلقی شود، اما در بطن خود پرسشی جدی‌تر را طرح می‌کند: آیا کاهش دلاری قیمت مسکن، به معنای ایجاد فرصت خرید است یا صرفا بازتاب رکودی عمیق که توان ورود بخش بزرگی از جامعه به بازار را از میان برده است؟ این پرسش در شرایطی مطرح می‌شود که هم‌زمان، صدور پروانه‌های ساختمانی با افتی کم‌سابقه مواجه شده است. بر اساس گزارش مرکز آمار ایران در تابستان امسال نسبت به تابستان سال گذشته صدور پروانه‌های ساختمانی ۳۱.۸ درصد کاهش داشته است که یکی از شدیدترین افت‌ها در سال‌های اخیر محسوب می‌شود. همچنین بر اساس گزارش شاخص محیط کسب‌وکار اتاق ایران، بخش مسکن در تابستان امسال بدترین وضعیت را در هفت سال گذشته پشت سر گذاشته است. این در حالی است که تابستان فصل اوج ساخت‌وساز و عرضه مسکن به شمار می‌آید. این اعداد فقط یک شاخص آماری نیستند، بلکه هشداری جدی درباره وضعیت تولید مسکن به شمار می‌رود. صنعتی که سال‌ها یکی از موتورهای پیشران اقتصاد شهری محسوب می‌شد، حالا به نقطه‌ای رسیده که بسیاری از فعالان آن از ورشکستگی عملی سخن می‌گویند. در شرایطی که هزینه ساخت از قیمت‌های قابل تحقق در بازار پیشی گرفته، انگیزه برای آغاز پروژه‌های جدید به حداقل رسیده و سازندگان ترجیح می‌دهند دست نگه دارند. آنچه این وضعیت را پیچیده‌تر می‌کند، شکاف فزاینده میان تورم عمومی و تورم بخش مسکن است. در حالی که تورم عمومی اقتصاد در دی‌ماه حدود ۶۰ درصد اعلام شد، برآورد فعالان صنعت ساختمان نشان می‌دهد تورم نهاده‌های ساختمانی به محدوده ۸۰ درصد رسیده است. افزایش قیمت مصالح، زمین، دستمزد و هزینه‌های جانبی ساخت، تولید مسکن را به فعالیتی پرریسک و کم‌سود تبدیل کرده؛ فعالیتی که دیگر جذابیت گذشته را برای سرمایه‌گذاران ندارد. در چنین فضایی، رکود معاملات نه نشانه کنترل تورم، بلکه حاصل ریزش تقاضای مؤثر است. بخش قابل توجهی از خانوارها، به‌ویژه در دهک‌های میانی و پایین، عملا از بازار خرید مسکن حذف شده‌اند. قیمت‌ها به دلیل چسبندگی رو به بالا و فشار هزینه‌ها حاضر به عقب‌نشینی نیستند و نتیجه، بازاری است با فایل‌های فروش فراوان، بازدیدهای محدود و قراردادهایی که به‌ندرت نهایی می‌شوند. قفل‌شدگی بازار، بیش از آنکه محصول سیاست‌گذاری موفق یا ناموفق باشد، بازتاب کاهش استطاعت خرید است.

پیشامدهایی که بلای جان آینده شد!

سایه نااطمینانی سیاسی و منطقه‌ای نیز این وضعیت را تشدید کرده است. پس از تنش‌های اخیر، نوعی تردید و بدبینی نسبت به آینده شکل گرفته که خود را در رفتار محتاطانه خریداران، فروشندگان و حتی سازندگان نشان می‌دهد. این تردید، نه به تعدیل قیمت‌ها، بلکه به کاهش معاملات انجامیده و بازار را بیش از پیش در وضعیت انتظار فرو برده است. در چنین شرایطی، افت دلاری قیمت مسکن بیش از آنکه نشانه دسترس‌پذیری باشد، بیانگر کاهش شدید قدرت خرید است؛ چراکه درآمد خانوارها با سرعت تورم و قیمت دارایی‌ها همگام نشده است. در کنار رکود فعلی، کاهش ساخت‌وساز زنگ خطری برای آینده بازار محسوب می‌شود. رکود امروز در تولید، می‌تواند کمبود عرضه فردا را تشدید کند؛ کمبودی که در صورت بازگشت نسبی تقاضا، خود را در قالب جهش‌های قیمتی نشان خواهد داد.

ادامه در صفحه ۴

نوبت اول

شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

آگهی مناقصات عمومی شماره ۴۰۴۰/۱۰۵۵ و ۴۰۴۰/۱۰۵۶ و ۴۰۴۰/۱۰۵۷ و ۲۰۰۴۰۰۱۱۸۸۰۰۰۱۵۹ (شماره ۲۰۰۴۰۰۱۱۸۸۰۰۰۱۵۷ و ۲۰۰۴۰۰۱۱۸۸۰۰۰۱۵۸ در سامانه ستاد)

شرکت مناقصه گزار: شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	شرایط و الزامات ورود به مناقصه
۴۰۴۰/۱۰۵۵	تهیه و حمل مصالح و انجام عملیات ساختمانی مربوط به احداث پست۶۳/۲۰کیلوولت مورچه خورت۳	۲۲,۳۱۸,۰۰۰,۰۰۰	-ارائه گواهینامه صلاحیت پیمانکاری با حداقل رتبه۵ ابنیه از سازمان برنامه و بودجه کشور - دارا بودن حداقل یک سابقه کار اتمام یافته مرتبط با انجام عملیات ساختمانی احداث پست های فوق توزیع یا انتقال
۴۰۴۰/۱۰۵۶	برکناری ۴ بی ۶۳ کیلوولت در پست کوهپایه، تکمیل ۴ بی ۶۳ کیلوولت در پست کاوه به همراه اجرای حفاظت دیفرانسیل طولی در خطوط ارتباطی پست های کاوه به دولت آباد و نقش جهان	۴,۰۶۰,۰۰۰,۰۰۰	-ارائه گواهینامه صلاحیت پیمانکاری با حداقل رتبه۵ نیرو از سازمان برنامه و بودجه کشور -دارا بودن حداقل یک سابقه کار برقدار شده در پروژه های احداث یا توسعه پست های فوق توزیع یا انتقال حداقل در سطح ۶۳ کیلوولت
۴۰۴۰/۱۰۵۷	انجام عملیات اجرایی ساختمانی مربوط به احداث پست ۶۳/۲۰ کیلو ولت خیام	۱۳,۹۳۰,۰۰۰,۰۰۰	- ارائه گواهینامه صلاحیت پیمانکاری با حداقل رتبه۵ ابنیه از سازمان برنامه و بودجه کشور - دارا بودن حداقل یک سابقه کار اتمام یافته مرتبط با انجام عملیات ساختمانی احداث پست های فوق توزیع یا انتقال

نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانتنامه معتبر یا فیش واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۳۳۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۱۰۱۴۳۰۲۳۰۲۹۸ نزد بانک مرکزی با مبلغ فوق الذکر در وجه شرکت برق منطقه ای اصفهان

نحوه دریافت و تحویل اسناد مناقصه: کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد تا مبادله قرارداد، با مراجعه به "سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)" به آدرس www.setadiran.ir امکان پذیر خواهد بود. (تماس با کارفرما، در صورت لزوم در ساعات اداری روزهای کاری با شماره ۳۶۲۷۷۶۸۷-۰۳۱)

مهلت دریافت اسناد: از ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۳ لغایت ساعت ۱۶:۰۰ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۷

موعد و محل جلسه توجیهی: حضور نمایندگان مجاز شرکت ها (همراه با معرفی نامه) در جلسه توجیهی که مطابق جدول ذیل تشکیل می گردد الزامی بوده و عدم حضور به منزله انصراف از مناقصه می باشد.

۴۰۴۰/۱۰۵۵	در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۱ ساعت ۱۰:۰۰ صبح، در محل پست شهرک صنعتی مورچه خورت (تلفن جهت هماهنگی: آقای مهندس شیخان ۰۹۱۳۶۸۶۹۸۱۶)
۴۰۴۰/۱۰۵۶	در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۱ ساعت ۰۹:۰۰ صبح، در محل پست ۶۳ کیلوولت کاوه (تلفن جهت هماهنگی: آقای مهندس شریفی۰۹۱۳۱۹۴۹۱۴۶)
۴۰۴۰/۱۰۵۷	در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۱ ساعت ۱۰:۰۰ صبح، در محل پست ۶۳ کیلوولت خیام واقع در ورودی شاهین شهر (تلفن جهت هماهنگی: آقای مهندس سامانی ۰۹۱۳۳۲۶۳۱۸۱)

مهلت و محل تحویل اسناد مناقصه: نسخه الکترونیکی کلیه مدارک و مستندات اسناد مناقصه بایستی حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۸ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) بارگذاری و نسخه فیزیکی(پاکات الف) آن در موعد مذکور به آدرس: اصفهان، خیابان چهارباغ بالا، دبیرخانه شرکت برق منطقه‌ای اصفهان تحویل گردد.

زمان و محل بازگشایی پاکات: ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۹، سالن کمیسیون معاملات ساختمان معاونت مالی و پشتیبانی شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

ضمناً می‌توانید این آگهی را در سایت‌های اینترنتی مشاهده کنید

www.erec.co.ir www.tavanir.org.ir http://iets.mporg.ir www.setadiran.ir

شناسه: ۲۱۳۳۳۴۲

روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

۷۴۴۸

نوبت اول

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره ۱۴۰۴/۰۲۷/مس

پروژه تعمیرات ضروری اسکله صادراتی منطقه سیری به صورت EPC

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه فوق الذکر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی و مناقصه صرفا از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۳۶۳۱۰۰۰۳۰۰ انجام خواهد شد وکلیه آگهی‌ها و دعوت نامه‌ها ، تغییرات، اصلاحات و ... صرفا از طریق سامانه ستاد به اطلاع مناقصه گران رسانده می شود. لازم است پیشنهاد دهندگان در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند و بصورت منظم جهت دریافت دعوت نامه‌ها ، تغییرات، اصلاحات به سامانه ستاد مراجعه نمایند.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار: تلفن: ۲۳۹۴۲۵۵۵-۰۲۱

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت :

مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

شناسه آگهی ۲۱۳۱۴۹۶ روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی یکپارچه

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصهٔ عمومی یک مرحله ای یکپارچه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۴۰۹۷۸۴۷۰۰۰۱۶۶
شماره مناقصه و تقاضا	مناقصه 04/073- تقاضای M-0440090-OE
موضوع مناقصه/ شرح مختصر اقلام درخواستی	خرید GASKET
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۳/۴۴۹/۰۰۰/۰۰۰ریال (سه میلیارد و چهارصد و چهل و نه میلیون ریال)
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۶۸,۹۶۸,۲۷۶,۰۰۰ ریال (شصت و هشت میلیارد و نهصد و شصت و هشت میلیون و دویست و هفتاد و شش هزار ریال)
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و فنی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) و پیشنهادات فنی و مالی در سامانه ستاد	ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر- شهرستان عسلویه- شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی-فاز ۲ و ۳- ساختمان شهید مهدوی -مدیریت بازرگانی-اداره خرید- گروه خرید مکانیک عمومی-اتاق ۲۱۷

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد و به پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت سامانه ستاد مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۲۲۶۸-۲۲۷۱-۰۴۴۳۱۳۱۲۲۱۷ تماس حاصل فرمایند.

شناسه آگهی : ۲۱۳۰۴۶۷
نوبت اول : ۱۴۰۴/۱۲/۲ نوبت دوم ۱۴۰۴/۱۲/۳

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

۷۳۸۷